சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரும்,

சைவசமயாசாரியருமாகிய

வன்றொண்டர் எனவும்

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

திவ்வியசரித்திரம்.

இரண்டாம்பதிப்பு.

இஃது

இந்துமதாபிமானிகளின் வேண்டுகோளிற் கிணங்கச்

சுருக்கமாகத்தொகுக்கப்பட்டு,

சை.ர. நமசிவாயசெட்டியார் அவர்களால்

சை. இரத்தினசெட்டியாரவர்களது

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889.

[இதன் விலை பை. 3.] [தபாற்கூலி 10-க்கு பை.]

கணபதி துணை

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

சரித்திர நாமாவளி.

சுந்தரநாம சுகானந்த போதா
வந்தருள்செந்தா மரைமலர்ப்பாதா

வெள்ளிமலையினில் வீற்றிருப்போனே
வள்ளல்பணியில் மனம்விருப்போனே (சுந்)

மாரிபாகன்றிரு நல்லருள்பெற்றோய்
பாரிற்றிருமுனைப் பாடிநாடுற்றோய் (சுந்)

தெய்வத்திருநாவ லூரினிலாதி
சைவர்மரபிற் சனித்தப்ரக்யாதி (சுந்)

சதுராரூறதி சதிராகக்கற்றோய்
மகராஜனைத்தும் வடிவமுமுற்றோய் (சுந்)

சடங்கவிமகண்மணஞ் சார்ந்திடக்கனந்தோய்
சடங்கினிலரன்வந்து தடுத்திடச்சினந்தோய் (சுந்)

பித்தனென்றீசனைப் பேசிப்பழித்தோய்
பத்திரவாளோலைப் பற்றிக்கிழித்தோய் (சுந்)

கத்தனசலோலை காட்டவேகன்றோய்
சித்தந்தெளிந்தேவல் செய்யப்பின்சென்றோய் (சுந்)

அருட்டுறையானென் றயர்ந்தங்கழுதாய்
கருத்தன்மெய்க் காக்ஷியைக் கண்டுதொழுதாய் (சுந்)

வன்றொண்டநாமம் வனைந்துகொள் பற்றோய்
அன்றேபித்தவென் றருந்தமிழ்ச் சொற்றோய் (சுந்)

இப்படியேதல மெங்கும்பாடென்று
அப்பனுரைத்திட வாசைகொண்மன்று (சுந்)

திருத்துறையூர்த்தெரி சித்தருளாளா
பெருத்ததவநெறி பெற்றதயாளா (சுந்)

சித்தவடமடத்திற் கண்வளர்ந்தாய்
முத்தன்பதத்தை முடித்துக்கிளர்ந்தாய் (சுந்)

தம்மானையறியாத சாதியென்றெடுத்தோய்
இம்மாநிலங்காண வின்றமிழ்தொடுத்தோய் (சுந்)

தில்லைச்சிற்றம்பலந் தெரிசித்தநாதா
எல்லையிலானந்த மெய்தியநீதா (சுந்)

ஆரூர்க்குவாவென் றசரீரி
சீருறச்சிந்தை கிளர்சகவாரி (சுந்)

வாகார்சம்பந்தர் வருதலமென்றே
சீர்காழியைவலஞ் செய்குணக்குன்றே (சுந்)

எம்பிரானுறை யெய்தியதீரா
தம்பிரான்றோழப்பேர் தாங்குங்கெம்பீரா (சுந்)

[illegible] வம்பரையேத்தி
[illegible] (சுந்)

சுந்தரர்.

உமாமகேசுவரர்.

பதஞ்சலி.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தடுத்தாட்கொண்ட ஐதீகம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

திவ்வியசரித்திரம்.

சந்தனாசாரியராகிய

உமாபதிசிவாசாரியார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரம்.

தண்கயிலை யதுநீங்கி நாவலூர்வாழ்
சைவனார் சடையனார் தநயனாராய்
மண்புகழ வருட்டுறையா னோலைகாட்டி
மணம்விலக்க வன்றொண்டா யதிகைசேர்ந்து
நண்பினுட னருள்புரிய வாரூர்மேவி
நலங்கிளரும் பரவைதோ ணயந்துவைகித்
திண்குலவும் விறன்மிண்டா திறல்கண்டேத்துந்
திருத்தொண்டத் தொகையருளாற் செப்பினாரே.

செப்பலருங் குண்டையூர் நெல்லழைத்துத்
திருப்புகலூர்ச் செங்கல்செழும் பொன்னாச்செய்து
தப்பின்முது குன்றர்தரும் பொருளாற்றிட்டுத்
தடத்தெடுத்துச் சங்கிலிதோள் சார்ந்துநாத
னொப்பிறனித் தூதுவந்தா றாடுகீறி
யுறுமுதலை சிறுமதலை யுமிழநல்கி
மெய்ப்பெரிய களிறேறி யருளாற்சேர
வேந்தருடன் வடகயிலை மேவினாரே.

திருக்கைலாசமலையில் பார்வதியாரோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய மெய்த்தொண்டர் அறுபத்துமூவரில் ஒருவராகிய ஆலாலசுந்தரரென்பவர், ஒருநாள் அப்பரமபதிக்குப் பூமாலை தொடுத்து அணிதற்பொருட்டு,மலர்கொய்தற்குத்திருநந்தனவனத்திற்சென்றபோது, உமாதேவியார்க்கு மலர்மாலைகட்டிச் சாத்துதற்கு அவ்வனத்திற் பூப்பறித்து நின்ற அவருடையசேடியர்களாகிய அனிந்திதை, கமலினி என்னும் பெயருடைய பெண்கள் இருவர்மேல் இச்சைகொண்டார். அவர்களும் ஆலாலசுந்தரனைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள். பின்பு ஒருவாறு மனத்தை மீட்டுக்கொண்டு ஆலாலசுந்தரர் சிவசந்நிதானத்துக்கும் சேடியர்கள் தாயார் சந்நிதிக்கும்சென்றனர். சர்வாந்தரியாமியாகிய கைலாசபதி ஆலாலசுந்தரனைநோக்கி "நீ பெண்கள்மேல் இச்சைகொண்டமைபால் தட்சணபூமியில் மானிடதேகமெடுத்து அப்பெண்களோடுகூடி யின்பமநுபவிப்பாயாக" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆலாலசுந்தரர் நடுநடுங்கிச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து, எழுந்துநின்று, அஞ்சலியஸ்

தராய் "கருணைக்கடலே! மனிதனாய்ப்பிறந்து சமுசார சாகரத்தில் மூழ்கிச்செய்வது இன்னது தவிர்ப்பதுஇன்னது என்றுஅறியாது மயங்கும் பொழுது தேவரீர் என்னைத்தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமானார் அதற்குத் திருவுளமிசைந்தனர்.

அவ்வாறே ஆலாலசுந்தரர் புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்தில் தென்தேசத்தில் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் ஆதிசைவப் பிராமணகுலத்தில் சடையனாருடைய கற்புக்கிருப்பிடமாகிய இசைஞானியார் திருவயிற்றில் அவதரித்து, நம்பியாரூரரென்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்று, ஒருநாள் வீதியில் சிறுதேர்உருட்டிவிளையாடுகையில், அந்நாட்டரசராகிய நரசிங்கமுனையரையர் கண்டு சடையனார் சம்மதத்தின்மேல் அப்பிள்ளையைத் தம்மாளிகைக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய் அபிமான புத்திரராகப் பாவித்து வளர்க்க, வளர்ந்தாராயினும், பிராமணகுலத்துக்குரிய ஒழுக்கமுடையராய்த் தக்கபருவத்தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று, வேதாகமமுதலிய சகல சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவராய்த் திருமணஞ்செய்துகொள்ளுதற்குரிய பருவத்தையடைந்தனர். அதுகண்டு, தந்தையாராகியசடையனார் தம்மரபுக்கேற்ற புத்தூரிலுள்ள சடங்கவிசிவாசாரியரிடத்தில் அவர் புத்திரியைத் தம் புத்திரருக்கு மணம்பேசச் சிலமுதியோரை அனுப்பினார்; அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்திற்சென்று, பேசி அவர் உடன்பட்டசெய்தியைச் சடையனாருக்கு அறிவித்தனர். அப்பொழுது சடையனார் மனமகிழ்ந்து, விவாக சுபதின முகூர்த்தம் நிச்சயித்துத் தம்ஞாதிகள்முதலிய உறவினரையும், நட்பினர் யாவரையும் திருமணவோலைபோக்கி வரவழைத்தனர்; பின்பு நம்பியாரூரராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமணக்கோலம்பூண்டு, குதிரையிலேறிச் சகல சம்பிரமத்தோடு புத்தூரில் சடங்கவியார் வீட்டில் திருக்கல்யாணப் பந்தர்க்குமுன் சென்று, குதிரையினின்றிழிந்து, உள்ளேபோய் ஆசனத்திருந்தனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் தாம் திருக்கைலாசத்தில ஆலாலசுந்தரர்க்குத் திருவாக்களித்தபடி ஓர் வயோதிகப்பிராமண வடிவங்கொண்டு அந்தக் கல்யாணப்பந்தலில் எழுந்தருளிநின்று, அங்குள்ளார்க்கெதிரில் நம்பியாரூரரை நோக்கி, உனக்கும் எனக்கும் ஒரு வழக்கிருக்கிறது. அது தீர்ந்தபிறகு தான நீ விவாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்றனர். நம்பியாரூரர் உமக்கும் எனக்கும் உள்ளவழக்கு யாது என்ன, அவ்வையர் அங்குள்ள பிராமணர்களைநோக்கி, இந்தநம்பியாரூரன் எனக்குஅடிமை என்றார். அது கேட்ட நம்பியாரூரர் இவ்வையர்சொல்லியது நன்றாயிருக்கிறதெனறு பழித்துச்சிரிக்க, பிராமணவேடம் பூண்டுவந்த கடவுள் உன்பாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோலை இதோஇருக்கிறது. அப்படியிருக்க நீபரிகாசஞ்செய்தது என்ன என்றார். நம்பியாரூரர் ஐயரைநோக்கி பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமைப்படுதல் இன்றுதான் நீர் சொல்லக்கேட்டோம்; நீபித்தனோஎன்ன, ஐயர் நான்பித்தனானாலுமாகட்டும்; பேயனானாலுமாகட்டும்; நான்அதற்குச் சிறிதும் வெட்கமடையேன். நீ விநோதவார்த்தைகள் பேசவேண்டாம். அடிமைத்தொழில்செய்யவாஎன்றார். நம்பியாரூரர் ஐயரே! அவ்வோலையைக் காட்டுமென்ன, ஐயர் நீயிந்தவோலையைப்பார்த்து, நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ! நான் இந்தச்சபையாருக்குக்காட்டி மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளச்செய்வித்தபின்,எனக்கடிமைத்தொழில்செய்யமாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அதுகேட்டு நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு, அவர்கையிலுள்ள ஓலையைப் பறிக்க, அவருக்கு எதிரிற் சென்ற அளவில் அவரோடத் தாம் பின்தொடர்ந்தோடிப் பிடித்து ஓலையைப பறித்துக்

னர். சுந்தரமூர்த்தியைப்பிடித்து ஒருதரம் இது முறையோ என்று கூச்சலிட, சமீபத்திினின்றவர்கள் இருவரையும்விலக்கி, உலகத்தில் எங்காளும் நடந்திராத செய்தியைக்கொண்டு வழக்காடுகிற பிராமணரே! நீர் எங்கேயிருக்கிறவர்சொல்லுமெனை, "நான் இந்தத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கிறவன். அஃதிருக்கட்டும், இந்த நம்பியாரூரன் அறநெறிக்கு விரோதமாக என்கையில் இருந்த ஓலையைப் பலாத்காரமாய்ப்பிடுங்கிக் கிழித்ததனால்தான் எனக்கடிமை என்பதை ஸ்திரப்படுத்தினேன்" என்றார். அப்பொழுது நம்பியாரூரர் நீர் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் இருப்பவராயின், உம்முடைய தப்புவழக்கை அங்கேதானேபேசித் தீர்ப்புச்செய்யவாரும் என்ன, ஐயர் அதுகேட்டுத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள பிராமணர்களுக்குமுன் ஆதியில எழுதிய மூலஓலையைக்காட்டி, நீ எனக்கு முறி என்பதைச் சாதிப்பேனென்று தண்டூன்றிக்கொண்டு முன்னேசென்றார். நம்பியாரூரரும் மற்றைப்பிராமணர்களும் பின்னே போயினர்.

ஐயர் தமக்குப்பின்வந்த நம்பியாரூரரோடும் மற்றப்பிராமணரோடும் திருவெண்ணெய் நல்லூரைச்சேர்ந்து, அங்குகூடிய பிராமணர்களுக்கெதிரில் அவர்களைநோக்கி, அறிவிற்சிறந்த பெரியோர்களே! இந்த நம்பியாரூரன் எனக்கடிமையென்று காட்டியஓலையைப் பறித்துக் கிழித்துவிட்டு, உங்களிடத்திற்கு வந்திருக்கிறான்; என்று முறையிட்டார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள்அவரைப்பார்த்து,பிராமணர்கள் அடிமைப்படுதல் இவ்வுலகத்தில் எக்காலத்துமில்லையே. ஐயரே! நீர்என்ன தப்புவார்த்தைசொல்லுகின்றீர் என்ன, ஐயர் நான்சொல்லியது பொய்யன்று, மெய்யே; இவன்பறித்துக் கிழித்தவோலை இவனுடைய பாட்டன் "தானும் தன் உறவினரும் எனக்கடிமை" என்றெழுதிக்கொடுத்தவோலை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் நம்பியாரூரரைநோக்கி, இவர் உம்முடையபாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோலையைக்காட்டினால் நீர் அதைப்பறித்துக் கிழிக்கலாமா? அதனால் உம்முடையபக்ஷம் செயித்ததோ? இவர் தம்வழக்கை யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளும்படிக்கூறினர். இனிஉம்முடையகருத்துயாது? என்ன அதற்குச் சுந்தரர் "வேதாகம முதலியயாவுங் கற்றுணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவனென்பதை நீங்களெல்லாமறிவீர்களே; அப்படியிருக்க, இந்தப்பிராமணர் என்னைத் தமக்கடிமைஎன்று சாதிக்கிறாரே! இது மனத்தால் நிச்சயிக்கத் தகாதமாயையென்றே நினைத்தல்வேண்டும். நானிதற்கு என்ன சொல்வேன் என்ன, அதைக்கேட்ட பிராமணர் அவ்வையரைநோக்கி, நீர் இவரை உம்முடைய அடிமையென்று சொல்லுகிறதற்கு அநுபவம், லிகிதம், சாக்ஷி இம்மூன்றிலொன்று உமமிடத்தில் இருக்கவேண்டுமே. அதைக்காட்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர் "இவன்கிழித்தஓலை மூலவோலையைப் பார்த்து எழுதியபடியோலை; மூலவோலையோ என்னிடத்திருக்கின்றதுஎன்றார்; பிராமணர் ஆனால் அதைக்காட்டுமென்ன, ஐயர் ஆரூரன்அதையும் முன்போலப்பறித்துக் கிழித்துப்போட்டால், என்செய்வேன். ஆதலால், அப்படிச் செய்யாதபடித் திட்டஞ்செய்வீர்களானால் காட்டுகிறேனென்ன, பிராமணர் கிழிக்கவொட்டோம்; காட்டும் என்றார்கள். ஐயர் மூலவோலையைக் கையிலெடுத்தனர். அப்பொழுது சபையார் கட்டளையின்படி ஓர்கணக்குப்பிள்ளை எழுந்து அவரைக்கும்பிட்டு ஓலையைவாங்கிச் சபையிலுள்ளார் கேட்கும்படி,

"திருநாவலூரிலிருக்கும் ஆதிசைவனாகிய
ஆரூரனென்னும் நான் திருவெண்ணெய்
நல்லூரிலிருக்கும் பித்தனுக்கு, நானும்

என்சந்ததியாரும் வழித்தொண்டுசெய்ய
உள்ளும்புறமுமொப்ப உடன்பட் டெழு
திக்கொடுத்தேன்.”

இப்படிக்கு,
ஆரூரன்.

என்று வாசித்தான். அதிற் சாக்ஷி கையெழுத்திட்டவர்களும் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒப்புக்கொண்டனர். அதன் பின்பு “பிராமணர்கள் நம்பியாரூரனைநோக்கி, இது உம்முடைய பாட்டன் கையெழுத்துத்தானே? பாரும்” என்றார்கள்.ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து இச்சிறுவன் தன்னடிமையோலையில் எழுதிய தன்பாட்டன்கையெழுத்தை அறியச் சக்தியுள்ளவனோ? இவன்பாட்டன் எழுதிய வேறுகைச்சாத்திருந்தால் அதைவருவித்துப்பார்த்து, ஒத்திருந்தால் உங்களுக்குத்தோன்றிய தீர்ப்புச்சொல்லுங்கள் என்ற அளவில், அப்படியே அவர் பாட்டனார் கைச்சாத்தொன்று அழைப்பித்துப்பார்த்து, ஒத்திருக்கக்கண்டு, இனி நீர் தப்ப வழி இல்லை. நீர் இந்தப் பிராமணருக்குத் தோற்றீர். .ஆதலால் அவர் கருத்தின்படி அடிமைசெய்வதே கடன் என்றார்கள். ஆலாலசுந்தரர் விதிமுறை யிது வாயின் நானுடன்படேனென்று சொல்லக்கூடுமோ என்று நின்றார். அப்பொழுது பிராமணர் அவ்வையரை நோக்கி, நீர்காட்டிய முறியோலையில் உங்களூரே எங்களுடையவூராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், உமக்கு இங்கே தலைமுறையாகவுள்ளவீடும் ஸ்திதியும் காட்டுமென்ன, காட்டுகிறேன் வாருங்களென்று நம்பியாரூரரும் பிராமணர்களும் பின்தொடர்ந்துவரத் தாம்அவ்வூரிலுள்ள திருவருட்டுறை என்னுஞ் சிவாலயத்துள்ளே போயினர்; பின்போனசபையார் அவரைக்காணாது திகைத்து நின்றார்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் என்னை அடிமைகொண்ட பிராமணர் திருக்கோயிலுள்ளேபுகுந்தது எனன ஆச்சரியமென்று கருதி, அத்தியந்த வாசையோடும், தனித்து அவரைப் பின்தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட, சிவபெருமான் அறவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் பார்வதிசமேதராய் எழுந்தருளி “நீ நமக்கு முன்னே தொண்டனாயிருந்தாய்; பெண்கள் மேல் ஆசைவைத்ததனால் நம்முடைய ஆணையாற் பூமியிற் பிறந்தாய்; இப்பொழுது சமுசாரபந்தமானது உன்னைத் தொடராதபடி நாமே வலியவந்து தடுத்தாட்கொண்டோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இவ்வாறெழுந்த அருமைத் திருவாக்கு, செவியில் நுழையச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பரவசப்பட்டு அடியற்றமரம்போல் பூமியில் விழுந்து, அஷ்டாங்க நமஸ்காரம்பண்ணி, ஆநந்தக்கண்ணீர்பெருக, எழுந்துநின்று இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேற் குவித்து, பொன்னம்பலத்தில் பஞ்சகிருத்தியத் திருநடனஞ்செய்தருளும் சுவாமி! தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை வலியத்தடுத்தாண்ட அருட் பெருமையை என்னென்று சொல்லுவேன்என்றார். அப்படிநின்ற நம்பியாரூரனைநோக்கி “நீ நம்மோடு வன்சொற்பேசி வன்றொண்டனென்னும் பெயர்பெற்றாய்; நமக்கு அன்பினாற் செய்யும் அருச்சனையாவது பாடலேயாம். ஆதலால், நம்மேல் தமிழ்ப் பாடல்பாடுக” என்று அருளிச்செய்யச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அஞ்சலியஸ்தராய் “அடியேன் தேவரீருடைய அநந்தகல்யாண குணங்களில் எதை அறிவேன்? என்னவென்று பாடுவேன்?” என்ன, அதற்குச் சிவபெருமான் “நீ முன்னே நம்மைப்பித்தனென்றாய்; ஆதலால் என்பெயர்[illegible]

தனென்றே பாடுக" என்ன, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தம்மை அடிமைகொண்ட சிவபெருமான்மேல், "பித்தாபிறைசூடி" என்னுஞ் சொற்றொடரை முதலாகவுடைய திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார். பின்பு தம்பிரானார் "நீ யின்னும் நம்புகழைக்குறித்துப் பலவகையாகப்பாடுக" என்று மறைந்தருளினார். இது நிற்க, புத்தூரில் சடங்கவிசிவாசாரியர் புத்திரியாரோ விவாகந்தவறினதினால் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளையே தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்து சிவபதமடைந்தனர்.

பின்பு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், திருவெண்ணெய்நல்லூரிலிருக்கின்ற திருவருட்டுறை என்னும் ஆலயத்திலெழுந்தருளிய பரமகாருண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் தம்மை யாட்கொண்டபின், திருநாவலூர்க்கும் திருத்துறையூர்க்கும், சென்று திருப்பதிகம்பாடிச் சிதம்பரத்திலே ஆநந்தத் தாண்டவஞ் செய்தருளும் நடேசரைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் பேராசையோடு புறப்பட்டுத் திருவதிகையென்னுந் தலத்துக்குச் சமீபத்திற்போய்த் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் உழவாரத்தால் கைத்தொண்டுசெய்த இத்தலத்திலே நான்மிதிக்க வஞ்சுகின்றேனென்று அதற்குட் செல்லாமல், அருகிலிருந்த சித்தவடமடத்தி லெழுந்தருளி அன்றிராத்திரி திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபிரான் திருவடிகளைத் தியானஞ் செய்துகொண்டு, நித்திரைசெய்யும்போது, வீரட்டானேசுரர் ஓர் விருத்தப்பிராமணராகி அம்மடத்தில் நுழைந்து, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சிரசின்மேல் தமது திருவடியை வைத்தருளித் துயில்பவர்போலிருந்தனர். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விழித்துக்கொண்டு, "ஐயரோ!ஏன் உம்முடைய பாதத்தை என் சிரசின்மேல்வைத்தீர்" என்ன, ஐயர் "என்வயோதிகத்தால் திசை தெரியாது அப்படிச்செய்தேன்" என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு, தம்முடையசிரசை வேறொரு திசையில்வைத்து நித்திரைசெய்தனர். எம்பிரானார் அங்குஞ் சென்று, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய சிரசில் தம்முடைய பாதத்தை நீட்டச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் "என்சிரசில் பலமுறைக்கால்வைத்த நீர் யார்" என்ன, "நீ என்னை அறியாயா?" என்று உரைத்து, மறைந்தருளினர். அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தம்முடைய சிரசில் பாதத்தை வைத்தவர் சுவாமி என்றறிந்து "அடியேன் செருக்கினால் சிவபெருமானென்று அறியாமையால் என்செய்தேனென்றுவருந்தி" வீரட்டானேசுரரை "தம்மானையறியாத சாதியாருளரோ" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சிதம்பரத்திற்சென்று, கனகசபையில் ஆநந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதரைத் தரிசித்து, அன்புமிகுதியால் நெருப்பிலிட்டநெய்போல் மனமுருகி, ஆநந்தக்கண்ணீர் பெருக, விழுந்து, நமஸ்கரித்து, பேரின்பசாகரத்தில் முழுகி, இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசின்மேற் குவித்துப் பதிகம்பாடித் துதித்து நின்றனர்.

அப்பொழுது நடேசர் திருவருளால் "திருவாரூர்க்குவா" என்று எழுந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு, அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு கனகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, வணங்கி, விடைபெற்றுக் கொண்டு, புறப்பட்டுக் கொள்ளிட நதியைக்கடந்து, சீர்காழிக்குச் சமீபித்து, இது திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த தலம். ஆகையால் அதை மிதிக்கலாகாதென்று கருதி, அதன் எல்லையைவணங்கி வலம் வரும்போது சிவபெருமான் தரிசனந்தந்தருள, "சாதலும்பிறத்தலுந்தவிர்த்து" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோ[illegible] முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூர்க் கெழுந்

தருளி ஆலயத்துட்சென்று, வன்மீகநாதனைவணங்கிப் பேரின்பக்கடலுள் ழூழ்கித் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்துநின்றூர். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கேட்கும்படித் தியாகப்பெருமான் திருவருளால் "நாமுனக்குத் தோழரானேம்; முன்னே யாட்கொண்ட விவாககாலததில் நீ கொண்டிருந்த மணக்கோலத்தை என்றும் பூண்டு விளையாடுவாயாக" என்று ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதுகேட்ட சுந்தரமூர்ததிசுவாமிகள் ஆநந்தபரவசராய்த் தொழுது துதித்துப் புறம்போந்து, அன்றுதொட்டு அடியார் யாவரும் தம்பிரான் தோழர் என்று சொல்லிக்கொள்ளத் திருமணக்கோலம் பூண்டு, நாள்தோறும் வன்மீகநாதனைத தரிசனஞ்செய்து கொண்டு அங்கிருந்தனர்.

இதுநிற்க; முன்னே திருக்கைலாசமலையில் இருக்கும் பார்வதியாருடைய பாஙகியரிருவரில் ஒருவராகிய கமலினி எனபா அத்திருவாரூரில் உருத்திர கணிகையர் குலத்தில் பிறந்து பரவையார் என்னும திருப்பெயர்பெற்று மங்கைப்பருவமடைந்து,அவரும் தோழிமாரோடு தினமும் ஆலயத்துட்சென்று சிவதரிசனஞ்செய்து வருவார். ஒருநாள் தரிசனஞ் செய்யப்போம்பொழுது அங்கு பரிசனத்தோடு சிவதரிசனத்துக்கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்கண்டு, ஆசைகொண்டு, தாம அவரை விவாகஞ்செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று சுவாமி சந்நிதானததில் விண்ணப்பஞ் செய்தருளினர். சிவபெருமான் அவர் விண்ணப்பத்தைத் திருவுளஙகொண்டு பரவையாரைச் சுந்தரமூர்ததி சுவாமிகளுக்குத் திருமணஞ்செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டருள,அவர்கள் அப்படியே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பரவையாரை விதிப்படிவிவாகஞ்செய்துகொடுத்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரவையாரைக் கூடி வாழ்ந்திருக்குநாளில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்கு எழுந்தருளும் போது, தேவாசிரியமண்டபத்தில் சேர்ந்திருந்த சிவனடியார்களைக்கண்டு அவர்கள்மேல் பத்திமிகுந்து, நானிவர்களுக்கு அடியனாகுநாள் எந்நாளென்றுகருதிச் சுவாமிதரிசனத்துக்குத் திருக்கோயிலுக்குட் சென்றனர்.அவர் விருப்பததை நிறைவேற்றுமபொருட்டுத் தியாகப்பெருமான் அவாக்குக் காட்சிகொடுத்தருளி, நீ நம்மடியாாமேற் பதிகம்பாடுவாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வணங்கிநின்று "சுவாமீ! அடியவாகள் வரலாறு இன்னதென்றும் அவர்கள் தன்மை இன்னதென்றும் சிறிதும் அறியாதயான் எப்படிப்பாடுவேன்? அவர்களைப்பாடுஞ்சக்தியைத் தேவரீரோ அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்ததித்தார்." சிவபெருமான் அதற்கிசைந்து தமது அருமைத் திருவாக்கால் "தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்" என்று அடி எடுததுக்கொடுத்து மறைந்தருளினா. அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாசிரிய மண்டபத்தையடைந்து அவ்வடியவர் யாவர்க்குந் தனித்தனியே அடியேனென்று திருத்தொண்டத் தொகை என்னுந திருப்பதிகம்பாடி அவர்

பின்பு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்சிலநாள்அங்கிருந்து அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள திருக்கோவிலி என்னும் ஸ்தலத்துக்கெழுந்தருளி ஆலயத்துட் சென்று சிவபெருமானைவணங்கி, வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழார் கொடுதத நெற்குவியலைத் திருவாரூரிற் சேர்ப்பிக்கக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவாக்ஞையாற் பூதங்கள் குண்டையூரிலிருந்த நென்மலையை எடுத்துச்சென்று பரவையார் திருமாளிகையிலும் மற்றவிடஙகளிலும் நிறைத்தன. சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மீண்டு

திருவாரூர்க்குச்சென்று,வன்மீகநாதனைத்தொழுது, துதித்துப்பரவையார் திருமாளிகையிற்சேர்ந்து,நிகழ்ந்தசெய்தியைச்சொல்லிச்சிலநாள் அங்கிருந்து,கோட்புலிநாயனார்வேண்டுகோளால், திருநாட்டியத்தான் குடிக்கெழுந்தருளிய பொழுது, அந்நாயனார் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கித் தம்முடையவீட்டுக்குஅழைத்துப்போய் ஆசனத்திலிருத்தி,அருச்சனைசெய்து, திருவமுதுசெய்வித்து, வணங்கித் தம்முடைய புத்திரிகளாகிய சிங்கடி, வனப்பகை என்னும் இருவரையும் கொண்டுவந்து வணங்குவித்துத் தாமும் வணங்கி அடியேன்பெற்ற இப்பெண்ணை அடிமையாகக் கொண்டருளவேண்டும் என்ன,சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அந்தப்பெண்களைப் புத்திரிகளாகப்பாவித்தருளிச்சிவாலயத்துட்சென்று, சிவபெருமானைவணங்கி "பூணாணாவதோரரவம்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பில் கோட்புலிநாயனாரைச் சிறப்பித்துச்சிங்கடியாருக்குத் தம்மைப் பிதாவாகக் கருதினமையால் தம்மைச் சிங்கடியப்பன் என்று வைத்தருளினர். பின்பு அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளித் திருவலிவலத்திற்சென்று, சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, மீண்டும் திருவாரூர்க்குச்சென்று,வனமீகநாதனை வணங்கிக்கொண்டு, பரவையார் வீட்டிலிருந்தனர். இருக்கும் நாளில் பங்குனியுத்திரத் திருவிழா சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச் செலவிற்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருள்கொண்டுவரும்பொருட்டுத திருப்புகலூரைச் சேர்ந்து,ஆலயத்துட்சென்று, சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம் பாடிச் செங்கல்லைப் பொன்னாக்கித் தரப்பெற்று, அங்கிருந்து புறப்பட்டு திருவாரூரையணைந்து பரவையார் வீட்டில் எழுந்தருளினர்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநன்னிலம் முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருமுதுகுன்றத்தைச் சேர்ந்து, சிவதரிசனஞ்செய்து பதிகம் பாடியபோது, சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தருள, சுந்தர மூர்த்திசுவாமிகள் வணங்கிநின்று, தேவரீர் கொடுத்தருளிய பொன்னெல்லாம் திருவாரூரில் உள்ளவர் யாவரும் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, அப்பொழுது எம்பிரானுடைய திருவருளால், "சுந்தரமூர்த்தி! நீ இந்தப்பொன எல்லாவற்றையும் மணிமுத்தா நதியிலிட்டுத் திருவாரூர்த் திருக்குளத்தி லெடுத்துக்கொள்ளென்று அசரீரவாக் கெழுந்தது" அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மச்சம்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு பொன்னனைத்தையும் மணிமுததாநதியிலிட்டு அன்று என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட திருவருளை இதிலறிவேனென்று சிதம்பரத்துக்கு எழுந்தருளக்கருதி, வழிக்கொண்டு இடையிலுள்ள திருக்கடம்பூரை வணங்கித் தில்லையைச்சேர்ந்து, நடேசரைத் தொழுது பதிகம்பாடித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருக்கருப்பறியலூர் முதலிய பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மீண்டுந் திருவாரூர்க் கெழுந்தருளி வன்மீகநாதனைப் பணிந்து பரவையாருடன் மனமகிழ்ந் திருக்குநாளில், ஒருநாள் பரவையாரைநோக்கி எனக்குததிருமுதுகுன்றர் கொடுத்தருளிய பொன்னையெல்லாம் மணிமுத்தா நதியிலிட்டு வந்தேன். இப்போது இத்தலத்தில் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கிலுள்ள குளத்தில்போய் அவரது திருவருளால் எடுத்துக்கொண்டு வருவோம்வா! என்ன, பரவையார் இது என்ன? அதிசயமென்று தமக்குள்தாமே எண்ணிக்கொண்டு கூடவர, அக்குளத்தருகிற்சென்று, பரவையாரைக் கரைமேல் நிறுத்தித் தாம் வன்மீகநாதனை வணங்கித் துதித்துக் குளத்திலிறங்கித் தடவிப் பார்க்கையில் பொன்னகப்படாமையால் மனம்வருந்தித் திருப்பதிகம்பாடிச் சிவபெருமான் திருவருளால் வந்தெழுந்தபொற்றிரளை

வாரி எடுத்து ஆட்களிற்சுமத்தி, அனுப்பிவிட்டுத் தாம்திருக்கோயிலுட்சென்று, வன்மீகநாதனைப்பணிந்து, துதித்து, வீட்டுக்குச்சென்று, பரவையாரோடு மகிழ்ந்திருக்குநாளில், சிவஸ்தலயாத்திரைபண்ண விருப்பமுற்று, திருநள்ளாறுமுதலியவற்றை வணங்கிக்கொண்டு,திருக்குருகாவூர்க்குச்சமீபத்தில் வரும்பொழுது, வன்றொண்டர் பசிதாகமுதலியவற்றால் மெலிந்துவருகிறார் என்று பரமசிவம் திருவுளமிரங்கித் தண்ணீரும் கட்டமுதும கொணடுவந்து வெயில்வெப்பத்தைத தணிக்குமபொருட்டு, அங்கொரு பக்கத்தில் ஓர் தண்ணீர்ப்பந்தலையுண்டாக்கித் தாம் ஓர் பிராமணவேடம்பூண்டு, களைத்து வருகின்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைநோக்கி, நீர் மிகவும் பசித்திருக்கின்றீர், எனனிடத்தில பொதிசோறிருக்கின்றது; அதையுண்டு, தண்ணீர்குடிதது, இளைப்பாறுமென்று சொல்லியருள, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதற்கிசைந்து கட்டமுதைவாங்கி அடியாரோடு அமுதுசெய்து, தணணீா அருந்தி பரிசனங்களோடு நித்திரைசெய்ய, ஐயர் தண்ணீாப்பந்தரோடு மறைநதருளினர். சுந்தரமூர்ததி சுவாமிகள் துயிலுணாந்து ஐயனைக்காணுமையால ஆச்சரியமடைந்து 'இத்தனையாற்றமறிந்திலேன்' என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் திருக்குருகாவூரைச் சேர்ந்து, சிவதரிசனஞ்செய்து, அதை அகனறு வழிக்கிடையிலுளள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு, திருக்கழுக்குன்றிற்போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருக்கச்சூருக்கெழுந்தருளி ஆலக்கோயிலுள்ளேசென்று சிவதரிசனஞ்செய்து புறத்தில்வாது அமுதுசெய்யும் காலமாகியும அமுதுசெய்து படைக்கும் பரிசனங்கள் வாராமையால் மிகுந்தபசியோடு மதிற்புறத்தி லிருந்தனர். அப்பொழுது சிவபெருமான் ஒரு பிராமணராகிஅருகிற்சென்று நீர் மிகப்பசியோடிருக்கின்றீா. நான் உமக்குப் பிராமணர் வீட்டில் அனனம் யாசித்துக்கொண்டு வருகிறேன்; நீர் அப்புறம் போகாமல் இங்கேயிரும் என்று சொல்லிப்போய் அப்படியே யாசித்துக்கொணடு வந்துகொடுக்க, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தமமுடன்வந்த தொணடர்களோடு உண்டுமகிழ்ந்தனா. உடனே அவ்வையர் மறைந்தருளினதைக் கண்டு, அவர் சிவபெருமானே என்று துணிந்து, ''இநதநடுப்பகலில் திருவடிவருந்த அடியேனபொருட்டு எழுந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்று புகழ்வேன்'' என்று மனமுருகித் தோத்திரஞ்செய்து, அவ்விடம் விட்டுப் புறபபட்டுக் காஞ்சீபுரத்திற்சென்று, திருவேகம்பததை யடைந்து காமாக்ஷியம்மையால் அருச்சிக்கப்பட்ட ஸ்ரீஏகாம்பரநாதனைவணங்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டு, இடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் தொழுது கொண்டு, திருக்காளத்தி மலைக்குச்சென்று, சுவாமி தரிசனஞ்செயது கொன்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவொற்றியூரிற்போய்ப் பதிகம்பாடிச் சுவாமி தரிசனம்பண்ணிக்கொண்டு அங்கிருந்தனர்.

முன் திருக்கைலாசகிரியில் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்மேல் ஆசைகொண்டதோழிமார்இருவரில் ஒருவராகிய ''அனிந்திதையாா'' என்பவர் ஞாயிறு என்னும ஊரில வேளாளரிற சிறந்த ஞாயிறுகிழார் எனபவருக்குப் புத்திரியாராகத் திருவவதாரஞ்செய்து சங்கிலியார் என்னுந் திருநாமம்பெறறுத் திருக்கோயிலில் திருத்தொண்டுசெய்து, ஒழுகுநாளில ஒரு நாள் சுநதரமூர்த்தி சுவாமிகள் சங்கிலியாரைக்கண்டு, ஆசைகொணடு சுவாமி சந்நிதானத்திற் சென்று வணஙகி, சஙகிலியாரைத தமக்குத் தந்தருளும்படிப் பிரார்த்தித்துக் கோயிலின் புறத்தில் ஓரிடத்தில் மனக்கவலையோடிருக்க, அப்பொழுது சிவபெருமான் சுந்தரமூர்ததி சுவாமிகளுக்கெதிரிற்போய்ச் சங்கிலியை உனக்குத் தருகிறோம். நீ கொண்ட கவலை

யை ஒழிப்பாயாக வென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடனே கன்னிமாடத்திற் கண்வளரும் சங்கிலியார சொப்பனத்திற் றோன்றிச் சங்கிலியே! நம்மிடத்து மிகுந்த பத்தியையுடைய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உன்னைத் தரும்படி என்னைப்பிரார்த்தித்தான்; நீ அதற்கு உடன்படவேண்டும் என்றார். அதற்குச் சங்கிலியார், சுவாமீ! அடியேன் தேவரீருடைய திருவாணையைச் சிரமேற்கொண்டேன்; அவ்வாறே அவர்க்கே மனைவியாதற்குரியேன்; ஆயின் அவர் திருவாரூரிலே மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதைத் தேவரீர திருவுளங்கொண்டருளும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். சுவாமி அதுகேட்டுப் பெண்ணே! சுந்தரன், உன்னைப் பிரியேன், என்று சபதஞ்செயது தருவான் என்றுசொல்லிச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்துவந்து நான் உனனைப் பிரியேன் என்று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செய்துகொடுத்தால்தான் அவள் உடன்படுவாளென்ன, ஆயின் அவ்வாறேசெய்துகொடுக்கிறேன், தேவரீர் அப்பொழுது திருக்கோயிலிலிராது மகிழின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கவேண்டுமென்ன, அதற்குச் சிவபெருமான் இசைந்தருளி, மீண்டுஞ் சங்கிலியாரிடத்திற் சென்று, சுந்தரன உனக்குச் சபதஞ்செய்துகொடுக்க இசைந்திருக்கிறான்; அவன் ஆலயத்திற் சபதஞ்செய்யவந்தால் மகிழடியிற் செய்யும்படிகேள் என்று மறைந்தருளினார். பின்பு சங்கிலியார் திருப்பள்ளி யெழுச்சிக்குப் பூமாலை தொடுக்கத தோழியரோடு திருக்கோயிலுக்குச் செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்துகொடுக்க அதற்குமுன் வந்திருந்த சுந்தரமூாத்திசுவாமிகள் அவர்க்கெதிரிற்போய்த் தமக்குச் சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளியதைச் சொல்ல, அவா அதற்கொன்றுஞ்சொல்லாமல் நாணமுற்றுச் சேடியரோடு கோயிலுக்குட் சென்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பின்தொடர்ந்துபோய்ப் பெணணே! உன்னைப் பிரியேனென்று சபதஞ்செய்யச் சந்நிதானத்திற்குவாஎன்ன, சங்கிலியார் கண்டகனவைக்கேட்டறிந்த தோழிமார் இஙகே வேண்டுவதில்லை, மகிழடியிற் சபதஞ்செய்து கொடுமென அவ்வாறே மகிழடியிற்போய்ச் சபதஞ்செய்துகொடுத்துச் சஙகிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அங்கு அவரோடு சிலநாள் கூடியிருந்து, அதற்குமேல் திருவாரூர் "வீதிவிடஙகப் பெருமானைத்" தரிசனஞ்செய்யாமல் எததனைநாள் நீஙகியிருப்பேன் என்று மனவருத்தமுற்று, ஆலயத்திற்சென்று, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருவொற்றியூரெல்லையை நீஙகியஅளவில் இரண்டுகண்களும் மறைந்தன. மறையவே சபதந் தவறினமையால் நேரிட்டதென்று வருந்தி "அழுக்குமெய்கொடுன்றிருவடியடைந்தேன்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடியும் அத்துன்பம் நீஙகவில்லை; ஆயினுந்திருவாரூர்க்குப் போகவேண்டு மென்னும் ஆசை மென்மேலும் வளாதலால் சிலர் முனனே வழிகாட்டத் திருமுல்லைவாயிலுக்குச் சென்று சுவாமியை வணஙகி "விண்பணிந்தேத்தும்வேதியா" எனனுந் திருப்பதிகம்பாடித் திருவெண்பாக்கத்தைச் சோந்து சிவபெருமானைப் பணிந்து "திருக்கோயிலுள்ளீரோ" என்று விண்ணபஞ்செய்ய, சுவாமி அவருக்கு ஊன்றுகோல்கொடுத்தருளி "உளோம்போகீர்" என்றனர். பிறகு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் "பிழையுளனபொறுத்திடுவர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு காஞ்சீபுரத்துக்கெழுந்தருளி ஏகாம்பரநாதனை வணங்கி, அவர் திருவருளால் ஒருகண்பெற்று வழிக்கிடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர்க்குச் சென்று, வன்மீகநாதரைத்தொழுது மற்றொருகண்ணும்பெற்றுப் பரவையார் ஊடலை நீக்கும்பொருட்டு, வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டுதரம் அவர்மனையில் தூது அனுப்பி ஊடல் தணிந்தபின் அங்குச் சென்று, அவரோடுகூடி நாள்தோறும வன்

மீகநாதரைத் தரிசனஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர். இருக்கும்பொழுது தாம் சிவபெருமானைத் தூதனுப்பிய செய்தியைத் திருப்பெருமங்கலத்திலிருக்கும் ஏயர்கோனகலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று, அது தக்கதன்றென்று தம்மேல் கோபங்கொண்டு இருத்தலை அறிந்து, சுவாமி சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமான் கலிக்காமநாயனாருக்குச் சூலைநோயை ஏவி, அவரிடத்திற்போய்ச் சுந்தரன் வந்தாலன்றித் தீராதென்ன, அவர் அதற்கு உடன்படாமையைக் கண்டும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடத்தில் வந்து நீ போய்க் கலிக்காமனுடைய சூலையைத் தீர்ப்பாயென்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சூலைநோயைத்தீர்க்கும்பொருட்டு வருஞ்செய்திகேட்டுக் கலிக்காமநாயனார் உடைவாளால் வயிற்றைப் பீறிக்கொண்டு இறந்தனர். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அங்குச்சென்று கலிக்காமநாயனார் இறந்திருத்தலை நோக்கி நானும் மரணமடைவேனென்று உடைவாளை எடுத்தனர். உடனே சிவபெருமான் திருவருளால் கலிக்காமநாயனார் உயிர்த்தெழுந்து உடைவாளைப் பறறிக்கொள்ள, அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தனர்; கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை வணங்கினர். பின்பு இருவரும் அன்போடு அளவளாயிருந்து மீண்டுந் திருவாரூர்க்கெழுந்தருளி வன்மீகநாதரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அப்பொழுது சேரமான்பெருமாணாயனார் சிவபெருமானால் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய மகிமையை அறிந்து அவரைத் தரிசிக்க விரும்பித் திருவாரூரையடைந்து அவரை வணங்க, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனாரை வணங்கினர். பின்பு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமாணாயனாரை உடன்கொண்டு ஆலயத்திற் சென்று, வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பரவையார்வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் விருந்துசெய்து, சிலநாள் அவரோடு அங்கிருந்துஇன்னுமுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசிக்கவிரும்பிச் சேரமான்பெருமாணாயனாரும் கூடவரப் புறப்பட்டுச் சோழநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு பாண்டிநாட்டிற்சென்று அங்குள்ள மதுரை முதலிய சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு மீண்டும் திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, செல்லுகையில் திருவையாற்றுக்குச் செல்லத் தடையாகக் காவேரி பெருகிவருவதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பாடிய திருப்பதிகத்தால் அவ்வாறு வழிவிடப் பரிசனங்களோடு சென்று, பஞ்சநதீசுரரைத் தரிசித்து வணங்கி, மீளவும் அவ்வழியே வந்தபின்பு வெள்ளம் முன்போலப் பெருகி யோடிற்று. அவ்விடம்விட்டு நீங்கிக் கொங்குநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, மலைநாட்டிற் சென்றபோது சேரமான்பெருமாணாயனார் நகரமாகிய கொடுங்கோளூரிலிருப்பவர்கள் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்க, அவர்களுடன் திருவஞ்சைக்களமென்னுந் தலத்திற் சென்று, ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணம்பண்ணித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துச் சேரமான்பெருமாணாயனாரோடு அவர் திருமாளிகையிற்சென்று திருவமுதுசெய்து, சிலநாளங்கிருந்து புறப்படும்போது சேரமான் பெருமாணாயனார் தம்முடைய பொக்கிஷத்திலுள்ள நிதியையெல்லாம் பல ஆட்களின்மேல் சுமத்தியனுப்பத் திருமுருகன்பூண்டியென்னுந் தலத்துக்குச் சமீபமாக வரும்போது சிவபெருமான் ஆஞ்ஞையால் பூதங்கள் வேடுருக்கொண்டுவந்து அப்பொருளனைத்தையும் பறித்துக்கொண்டுபோய்ச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சேர்த்தன. அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமுருகன் பூண்டியில் ஆலயத்துட்சென்

மியை வணங்கி "கொடுகவெஞ்சிலை வடுகவேடுவர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியமாத்திரத்தில் கடவுள் திருவருளால் அந்தப் பொருளெல்லாம் கோபுரவாயிலில் குவிந்திருக்கக்கண்டு, சுவாமியையவணங்கி, அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு முன்னேசெல்ல, ஆட்களை ஏவி அவ்விடத்தை நீங்கிக் கொங்குநாட்டைக்கடந்து, திருவாரூரை அடைந்து, அங்கு சிவதரிதனம் செய்திருந்தனர்.

சிலநாள் சென்றபின் சேரமான்பெருமாணாயனாரைக் காணவிரும்பி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சோழதேசத்தைக் கடந்து, கொங்குதேசத்தையடைந்து, திருப்புக்கொளியூரிற் சென்று, அங்கே ஒரு வீதியிலே இரண்டுவீடுகளுள் ஒருவீட்டில மங்கல ஒலியும், மற்றொருவீட்டில் அழுகையொலியுமாயிருக்கக்கண்டு, அங்கிருந்த பிராமணர்களை நோக்கி இஃதென்னவென, அவர்கள் வணங்கி ஐந்துவயதுள்ள இரண்டு புதல்வர்கள் குளத்தில் நீராடுகையில, ஒருவனை முதலை விழுங்கிற்று; மற்றொருவன் பிழைத்துவந்தான. இந்தவீட்டில் முழங்குமோசை பிழைத்துவந்த புதல்வனுக்கு உபநயனம் செய்யும் மங்கல ஓசை; அந்தவீட்டிலுண்டாமோசை இறந்தபிள்ளையைக்குறித்த அழுகைக்குரலோசை என்றனர். அதுகேட்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவுளமிரங்கி அந்தக் குளத்தருகிற் சென்று அம்முதலை தான்விழுங்கிய புதல்வனை உமிழும்பொருட்டு "உரைப்பா ருரையுகந்துள்கவல்லார்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியபோது, அம்முதலை பிள்ளையைக் கரையில் உமிழ்ந்தது. தாய் ஓடி அப்பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டுவந்து, நாயகனோடு தானும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்தாள்; சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அப்புதல்வனை அழைத்துக்கொண்டு, அவிநாசிக்குப்போய்ச் சிவதரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகம்பாடித் திரும்பி, அப்புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவனுக்கு உபநயனஞ்செய்வித்து, அதன் பின்பு மகோதையென்னுந் தலத்திற்சென்று இறங்கியிருக்கையில, ஒருநாள் சேரமான்பெருமாணாயனார் ஸ்நாநஞ்செய்யும்போது, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் மீண்டும் திருவஞ்சைக் களத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள ஆலயத்தை வலஞ்செய்து, உள்ளேபுகுந்து, சந்நிதியில விழுந்து, நமஸ்கரித்து, எழுந்துநின்று, அழலிற்பட்ட மெழுகுபோல் உள்ளமுருக மயிர்க்குச்செறியக் கண்ணீர்பெருக இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேற்குவியத் துதித்து, அடியேனை மாயாகாரியமாகிய இவ்வுலகவாழ்க்கையினின்று நீக்கித் தேவரீருடைய திருவடியிற் சேர்த்தருளவேண்டுமென்னுங் கருத்தோடு "தலைக்குத்தலைமாலை" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடியருள, தயாசமுத்திரமாகிய சிவபெருமான், பிரமன், விஷ்ணு முதலிய தேவர்களை நோக்கி, நீங்கள் சென்று நம்முடைய தோழனாகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மேலேற்றிக்கொண்டு வாருங்களென்று கட்டளையிட்டார். அவர்கள் அவ்வாறே சென்று சந்நிதானத்தினின்றும் எழுந்தருளுகிற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை எதிர்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவாணையைத்தெரிவிக்க, சுவாமியையவணங்கி வெள்ளையானையின்மேலேறிச் செல்லுகையில் தம்முடைய தோழராகிய சேரமான்பெருமாணாயனாரை நினைத்துசெல்ல, சேரமான்பெருமாணாயனார் அஃதறிந்து ஓர் குதிரையின்மேலேறி அதிவிரைவாகத் திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய்ச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் வெள்ளையானையின்மேலேறி அந்தரமார்க்கமாய்ச்செல்வதை யுணர்ந்து, தம்முடைய குதிரையின் செவியில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓதிய அளவில் அக்குதிரை ஆகாயமார்க்கமாய்ப்போய்ச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளேறிச்செல்லும் வெள்ளையா

ஊனையை வலம்வந்து, அதற்குமுன் சென்றது. சேரமான்பெருமாளுநாயனார் படைவீரர்கள் அவரைக் கண்ணுக்குத் தோன்றுமளவும் ஆகாயத்திற் கண்டு பின் காணாமையால் மனவருத்தமுற்றுத் தம் தம் உடைவாளால் உடலைச் சேதித்து வீரயாக்கையைப் பெற்று அந்நாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சென்றனர். சேரமான்பெருமாளுநாயனார் முன்செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் "தானெனைமுன் படைத்தான்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு திருக்கைலாசமலையின் தெற்குவாயிலுக்கு முன் சென்றனர். அங்கு இருவரும் வாகனங்களினின்றிறங்கிச் சந்நிதானத்திற்சென்று கைலாசபதியை நமஸ்கரித்தெழுந்து அவருடையதிருவருளால் பழையபடி ஆலாலசுந்தரராய் தாம் முன்செய்துகொண்டிருந்ததிருத்தொண்டுசெய்பவரும் சேரமான்பெருமாளுநாயனார் தம் தொழிலசெய்பவரும் ஆயினர்.

முன் பூமியின்கண் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முன்போலக் கமலினியும் அனிந்திதையுமாகிப் பார்வதியாருக்குத் திருத்தொண்டுசெய்திருந்தனர். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் வழியில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களை வருணராஜனிடத்துக்கொடுத்தருள அவன் அதைத் திருவஞ்சைக்களத்திற் கொண்டுபோய் விளக்கினன்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது வயது - கஅ.

முத்தியடைந்தநாள்—ஆடிமாதம் சுவாதிநக்ஷத்திரம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

திவ்வியசரித்திரம்-முற்றிற்று.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

வெங்கராவுண்ட பிள்ளையைநல்குமே வெள்ளைவாரண மீதிலிருத்துமே
மங்கைபாகனைத் தூதுநடத்துமே மருவியாறுவழி விட்டுநிற்குமே
செங்கலானது தங்கமதாகுமே திகழுமாற்றிட்ட செம்பொன்னளிக்குமே
துங்கவாம்பரி சேரற்குநல்குமே துலங்குநாவலூர்ச் சுந்தரர்பாடலே.

திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் என்னும்

சிதம்பரம். இராமலிங்கபிள்ளையவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆளுடையநம்பிகளருண்மாலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதியணிசெஞ்சடைக்கனியைமன்றுடையம்புரிமருந்தைத்
துதியணிசெஞ்சுவைப்பொருளிற்சொன்மாலைதொடுத்தருளி
விதியணிமாமறைநெறியுமெய்ந்நிலையாகமநெறியும்
வதியணித்துவிளங்கவைத்தவன்றொண்டப்பெ

நீற்றிவிட்டநிலையாப்புன்னெறியுடையார்தமைக்கூடிச்
சேற்றிவிட்டகம்பமெனத்தியங்குற்றேன்றனையாளா
யேற்றிவிட்டதிருவடியையெண்ணியரும்பொன்னையெலா
மாற்றிவிட்டுக்குளத்தெடுத்தவருட்டலைமைப்பெருந்தகையே. (௨)

இலைக்குளீரமைத்ததனிடங்கருறவமைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குத்தலைமதலையுயிர்தழைப்பவழைத்தருளியநின்
கலைக்கும்வடகலையின்முதற்கலைக்குமுறுகணக்குயர்பொன்
மலைக்குமனுநிலைக்குமுருவன்றொண்டப்பெருந்தகையே. (௩)

வேதமுதற்கலைகளெலாம்விளைந்துவிளைந்நந்தமுறை
யோதவவைக்கணுத்துணையுமுணர்வரிதாமெய்ப்பெருமான்
பாதமலர்நினதுதிருப்பணிமுடிமேற்படப்புரிந்த
மாதவம்யாதுரைதருளாய்வன்றொண்டப்பெருந்தகையே. (௪)

எழிசையாயிசைப்பயனாயின்னமுதாயென்னுடைய
தோழனுமாயென்றுமுன்னிசொன்னபெருஞ்சொற்பொருளை
யாழநினைத்திடிலடியேனருங்கரணங்கரைந்துகரைந்
தூழியிலின்புறுவதுகாணுயர்கருணைப்பெருந்தகையே. (௫)

வான்காணவிந்திரனுமாலயனுமாதவருந்
தான்காணவிறையருளாற்றனித்தவளயானையின்மேற்
கோன்காணவெழுந்தருளிக்குலவியநின்கோலமதை
நான்காணப்பெற்றிலனேநாவலூர்ப்பெருந்தகையே. (௬)

தேன்படிக்குமமுதாமுன்றிருப்பாட்டைத்தினந்தோறு
நான்படிக்கும்போதென்னைநானறியேனுவொன்றோ
வூன்படிக்குமுளம்படிக்குமுயிர்படிக்குமுயிர்க்குயிருந்
தான்படிக்குமநுபவங்காண்டனிக்கருணைப்பெருந்தகையே. (௭)

இன்பாட்டுத்தொழிற்பொதுவிலியற்றுகின்றவெம்பெருமா
னுன்பாட்டுக்குவப்புறல்போலூர்பாட்டுக்குவந்திலனென்
றென்பாட்டுக்கிசைப்பினுமென்னிடும்பாட்டுக்கரணமெலா
மன்பாட்டுக்கிசைவதுகாணருட்பாட்டுப்பெருந்தகையே. (௮)

பரம்பரமாந்துரியமெனும்பதத்திருந்தபரம்பொருளை
யுரம்பெறத்தோழமைகொண்டவுன்பெருமைதனைமதித்து
வரம்பெறநற்றெய்வமெலாம்வந்திக்குமென்றாலென்
றரம்பெறவென்புகல்வேனுன்றனித்தலைமைப்பெருந்தகையே. (௯)

பேருரும்பாவைமனப்பிணக்கறவெம்பெருமானை
யூருரும்பலபுகலவோரிரவிற்றூதனெனத்
தேருருந்திருவாரூர்த்தெருவுதொறுநடப்பித்தா
யாரூரநின்பெருமையயன்மாலுமளப்பரிதே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவையாரொழினலம் பார்த்துற்றமோகா
பரமனருளென்று பாடும்விவேகா (சுந்)

நாதனருட்சொப்பனங் கண்டதூயா
மாதர்பரவை மணங்கொண்டநேயா (சுந்)

தில்லைவாழந்தண ரெனப்பாசிவனே
திருவாய்மலர்ந்தடி கொடுக்கப்பெற்றவனே (சுந்)

திருத்தொண்டத்தொகையாடிச் சேவித்தவெந்தாய்
திருத்தொண்டர்காப்பண் சிறப்பொடுமறைந்தாய் (சுந்)

குண்டையூர்நெல்வரக் கோளிலிப்புகழ்ந்தோய்
அண்டர்சேராரூ ரமர்ந்துநிகழ்ந்தோய் (சுந்)

தண்கோட்புலியன்பர் தந்திடநயந்தோய்
பெண்களைப்பெற்றிடும் பெண்களாய்வியந்தோய் (சுந்)

திருப்புகலூர்பாடிச் செங்கல்லைப்பொன்றாய்
விருப்பொடுபெற்று விளங்கியவன்றாய் (சுந்)

திருப்பனையூராதி சேவித்துக்கீர்த்தி
விருத்தாசலத்தை விழைந்த மெய்ப்பூர்த்தி (சுந்)

பன்னிரண்டாயிரம் பொன்பெறயோகா
மன்னுமுத்தாநதியின் விட்டத்யாகா (சுந்)

திருத்தில்லையாதிய சேவித்தடுத்தாய்
திருவாரூர்வாவியிற் செம்பொனெடுத்தாய் (சுந்)

இட்டமாக்குருகாவூ ரெய்தியதேவே
கட்டமுதியக் களித்துண்டகோவே (சுந்)

கச்சூரன்றரும் பிச்சானமுண்டாய்
பிச்சாடன்செயல் மெச்சியேகண்டாய் (சுந்)

அன்பாகக்காஞ்சியே காம்பரமாதி
இன்பாயங்கார்தல மேத்தியசோதி (சுந்)

உன்னுந்திருவொற்றி யூரைமதித்தாய்
பன்னும்படம்பக்கர் பாதந்துதித்தாய் (சுந்)

அடிமைசெய்சங்கிலி யாரெழில்கண்டோய்
கடிமணஞ்செய்யுங் கருத்ததுகொண்டோய் (சுந்)

மகிழடியினிற்பர வசஞ்செய்துதந்தோய்
மகிழுஞ்சங்கிலியாரை மணஞ்செய்துகந்தோய் (சுந்)

ஆரூருக்கேகாசை யாலடியெடுத்தோய்
காரூறுங்கண்டார்க்குக் கண்களைக்கொடுத்தோய் (சுந்)

காஞ்சியைப்பாடியோர் கண்பெற்றுக்கொண்டோய்
வாஞ்சித்தாரூரினில் மற்றைக்கண்கண்டோய் (சுந்)

பரமனைத்தூதாக விரவினில்விட்டோய்
பரவையாரின்பப் பரவையுட்பட்டோய் (சுந்)

ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார்ச்சேர்ந்தோய்
தூயனருளாலே நேயங்கொண்டார்ந்தோய் (சுந்)

சேரமான்பெருமானுஞ் சேரவிருந்தே
ஆரூர்சிவகா னமர்ந்தமருந்தே

தேவிபங்காளனைத் தேர்ந்தருளும்
காவிரியாற்றைக் கடந்திடுபுணை (சங்)

முருகன்பூண்டியர் முன்றமிழ்தொடுத்தாய
திருடர்கொள்பொன்னைச் செரிவாயெடுத்தாய் (சங்)

மதலையணிந்த முதலையினைந்தாய்
முதலைவிழுங்கின மதலையைத்தந்தாய் (சங்)

வந்துவஞ்சைக்களை வெள்ளம்பணித்தோய்
பந்தத்தொடக்கறப் பாடல்புரிந்தோய் (சங்)

அத்தனருளால் வெள்ளானையையூர்ந்தோய்
பத்தர்சூழ்வெள்ளிப்பருப் பதஞ்சேர்ந்தோய் (சங்)

எங்களையாண்டருள் எம்பெருமானே
மங்களமங்களம் வாழிசற்கோனே (சங்)

வேறு.

திருத்தொண்டத் தொகையருள் திருவாயா
திசைமுழுதும்புகழ் திகழ் தூயா

முத்திவழிக்கொரு கண்மணியே
மூலவிருட்கொரு விண்மணியே

சிவனைப்பெண்பால்தூது செலவிடுத்தோனே
செந்தமிழ்வேதத் தொடைதொடுத்தோனே

தம்பிரான்றோழ னெனும்பெருந்தவனே
சைவத்தவக்கோலந் தாங்குமன்னவனே

வன்றொண்டனாமம் வழங்கக்கொண்டோனே
மன்னுஞ்சிவானந்த மதலையுண்டோனே

ஆலாலசுந்தரா வானந்தபோதா
காலாந்தகனிலே கண்டருள்நாதா

வேறு;

சுந்தரமணியே சுபமணியே
மந்திரமணியே மனமணியே.

கோனாறுமணியே குருமணியே
குருபரசுந்தர சிவமணியே.

வேறு.

வன்றொண்டநாதனை வாழ்த்திடுவோம்
வாழ்த்துமவர்க்குமுடி தாழ்த்திடுவோம்.

பரவைதன்மணவா வாசரணம்
பரனுளமகிழ்தோழா சரணம்.

வேறு

ஞானசுந்தரா - மோனமந்திரா.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.